

תת"ע 9168/05/20 - מדינת ישראל נגד אבו חאמד עבד אל סאלם

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 9168-05-20 מדינת ישראל נ' אבו חאמד
בפני כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אבו חאמד עבד אל סאלם

הנאשמים

הכרעת דין

הנאשם עומד לדין בגין עבירה של שימוש בטלפון, שלא באמצעות דיבורית בעת שהרכב היה בתנועה - עבירה בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.

הנאשם כפר במיוחס לו בכתב האישום, וטען בישיבת ההקראה כי לא עשה שימוש בנייד ברכב.

פרשת התביעה

מטעם התביעה העיד השוטר, רס"מ יעקב כהן, אשר ערך את הדו"ח (ת/1). בהתאם לדו"ח, השוטר בהיותו בתנועה על אופנוע בכביש 6 לצפון, נסע במקביל למשאית של הנאשם והבחין דרך החלון השמאלי של המשאית בנאשם כאשר הוא אוחז בידו הימנית בטלפון נייד מעל חלקו המרכזי עליון של גלגל ההגה ומשתמש בו, כאשר אצבע אגודל ימנית נעה על מסך המגע, הנאשם הביט שמאלה והבחין בשוטר והניח את הטלפון, אז השוטר הורה לנהג לעצור הרכב בצד.

דברי הנאשם, כפי שנרשמו מפיו ע"י השוטר בדו"ח: "אני לא השתמשתי יש לי עד תרשום את זה תעודת הזהות שלו 037741873".

בחקירתו הנגדית ציין השוטר כי איננו זוכר דבר מהאירוע פרט למה שרשם וכי אם היה מבחין כי לנאשם דיבורית מובנת ברכב, היה מציין זאת, עוד הוסיף כי איננו זוכר שהנאשם ביקש ממנו שיבוא לרכב לראות שיש בו דיבורית.

בתגובה לשאלה איפה הנאשם הניח את הטלפון השיב השוטר כי לא הבחין היכן הונח, אבל ראה את היד של הנהג ובה טלפון ואחר כך שאין ביד טלפון, בהמשך עדותו אישר כי הנאשם לא הצמיד את הטלפון לאוזן.

השוטר העריך כי נסע במהירות של לפחות 80 קמ"ש ובכביש לא היה עומס כי אחרת היה מציין זאת.

הנאשם נעצר עם זיהוי העבירה בשול הימני בקילומטר 149, ובסמוך למקום זה נעצר במקום בטוח בשוליים.

לדברי השוטר למרות שרכב על רכב סמוי, ידוע לאזרחים שקיימים רכבים סמויים ובכל מקרה הוא לבש מדים של סיירת ארצית והיו עליו סימנים מזהים.

בתגובה לדברי הסנגור מדוע לא תיעד את דברי הנוסע, השיב השוטר כי תיעד מה שהיה, וגם אם הנוסע ציין ששוחח עם הנאשם, עדיין אם אחז בטלפן ביד, קיימת עבירה.

עוד ציין כי איננו יכול לאשר שהאירוע צולם, מדובר בעידן שלפני שהיו ביחידה מצלמות גוף, ואיננו זוכר אם מצלמת הקסדה הייתה מותקנת בכל מקרה אם היה מפעיל אותה הדבר היה מצוין.

בתגובה לטענת הסנגור כי התבלבל לאור מהירות הנסיעה, ההשתקפות עם הקסדה וחלון המשאית הסגור, והעובדה שהאופנוע נמוך מהמשאית, ולכן סבר שהנאשם אוחז טלפון למרות שלא אחז שום דבר בידו, השיב השוטר, כי הוא משרת בסיירת ארצית 8 שנים והוא יודע להבחין ולזהות גם במהירויות גבוהות טלפון נייד ללא כל קושי או הפרעה מצד הקסדה.

פרשת הגנה

עדות הנאשם

לדברי הנאשם, בדרך לפני כוכב יאיר ראה שוטר תנועה עוצר פרייבט, לאחר כ-5 דקות הביט שמאלה ושוטר על אופנוע סימן לו לעצור בצד, מאחר ולא היה מקום עצירה המשיך לנסוע כ-3 קילומטר עד שמצא מקום בטיחותי לעצור את המשאית והנגרר.

השוטר ניגש אליו ואמר לו להביא טכוגרף ולבוא אליו לאחור, השוטר בדק את הטכוגרף ומסמכים, ואמר שהחזיק טלפון ונתן לו דו"ח, הוא אמר לשוטר לא דיבר בטלפון, וכי הטלפון בדיבורית המובנית של הרכב שנשלטת מההגה.

השוטר אמר לו שהכל מצולם והוא יכול לפנות לביהמ"ש, השוטר אף רשם את פרטי חברו שנסע עימו בדו"ח.

עוד ציין הנאשם כי הוא נהג מקצועי וכי הוא יודע לזהות רכבים סמויים של המשטרה וכן אופנועים סמויים וכי לשוטרים שרוכבים יש מדים וציוד שמזהה אותם.

לדבריו כאשר הסתכל שמאלה השוטר סימן לו לעצור 2 קילומטר לאחר שראה שוטר עוצר את הפרייבט, אבל איננו

יכול לדעת אם זה אותו שוטר

עוד ציין כי החזיק בהגה בשתי ידיו ודיבר עם חברו שלו על כך שהשוטר שעצר את הרכב בכביש נתן לו דו"ח על טלפון.

בתגובה לשאלת התובעת מדוע חשב שהרכב שראה נעצר על עבירת טלפון, השיב כי האופנועים תמיד מחפשים טלפונים, הם נכנסים בין פרייבטים הם הכי מומחים בזה.

בתגובה לשאלה למה השוטר דווקא נתן לו דו"ח, השיב כי לא יודע אם השוטר ראה טוב או לא, הוא שם את הטלפון דיבורית איך שנכנס לרכב.

עד הגנה מספר 1 מר שאדי אל ג'מיל חוואם

לדברי העד, הנאשם ביקש ממנו להצטרף אליו לנסיעה, כאשר נסעו על כביש 6 הבחינו בשוטר עוצר רכב לבן ולאחר כ- 5 דקות, הנאשם הסתכל במראה וראה את השוטר אומר לו לעצור, לא היה איפה לעצור לכן המשיכו לנסוע כ- 2 קילומטר ואז עצרו.

השוטר אמר לנאשם להביא לו רישיונות, הוא נשאר במשאית ולאחר מכן הנאשם אמר לו להביא ת.ז. כדי שיהיה עד, הוא ירד מהרכב, השוטר אמר לו שהנאשם השתמש בטלפון, הוא השיב שהנאשם לא השתמש בטלפון, אלא הם דיברו יחד.

בחקירתו הנגדית ציין העד כי הוא חבר של הנאשם ואף עובד אצלו לפעמים, עוד ציין כי איננו שולט טוב בשפה העברית.

לדבריו איננו יכול להגיד האם השוטר שראו עוצר רכב בצד זה אותו שוטר שעצר אותם וכי לאחר שראו את השוטר שעצר רכב אמר לנאשם שיראה שהשוטר עצר מישהו ואז המשיכו לשוחח על העבודה שלהם.

טענות הצדדים

טענת המאשימה:

המאשימה בסיכומיה ביקשה להרשיע את הנאשם, השוטר העיד בצורה קוהרנטית על כך ש שהבחין בנאשם אוחז בטלפון נייד בגובה גלגל ההגה כאשר מבטו מופנה שמאלה ואף מקליד על הטלפון בידו הימנית.

השוטר אף ציין כי נהג מקצועי יודע להבחין בשוטר שהוא רוכב אופנוע סמוי והנאשם בעדותו אף אישר כי יודע לזהות שוטר על אופנוע סמוי.

לעומת השוטר הנאשם העיד לא באופן קוהרנטי ואף העיד כי חודש לפני האירוע או לאחריו נעצר על ידי שוטר ומשלא הבחין בעבירת הטלפון שוחרר ולא נרשם דוח.

עד ההגנה העיד כי אינו שולט בשפה העברית ואף העיד כי הוא שכיר של הנאשם ועל כן מדובר בעד בעל אינטרס.

טענת ההגנה:

ההגנה בסיכומיה ביקשה לזכות את הנאשם, הנאשם העיד כי ציין בפני השוטר שלא אחז בטלפון וכי יש לו דיבורית, עדותו נתמכה בעדות עד הגנה, ועדותם הייתה כנה ולא נסתרה.

עדותו של השוטר עד התביעה הסתמכה רק על הרשום בדו"ח והעד לא זכר כל פרטים נוספים ומהותיים.

לפיכך לטענת ההגנה לא הרימה התביעה את הנטל להוכחת התקיימות יסודות העבירה מעבר לכל ספק סיר ויש לזכות את הנאשם.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי את גרסאות הצדדים, את הראיות שהוגשו מטעמם, ושמעתי את עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט הפלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות העבירה, כפי שעולה מהדו"ח שערך תוך התייחסות לכל רכיבי העבירה, למסלול נסיעת הנאשם, מקום עמידתו, קיום קשר עין עם הרכב ועם הנאשם מקום עצירת הנאשם, ומכלול העובדות הרלוונטיות לאישום.

2. לא מצאתי מקום לקבלת טענת הסנגור כי השוטר התבלבל לאור מהירות הנסיעה, ההשתקפות עם הקסדה וחלון המשאית סגור, והעובדה שהאופנוע נמוך מהמשאית, ולכן סבר שהנאשם אוחז טלפון למרות שלא אחז שום דבר בידו, זאת לאור דבר השוטר, כי צבר ניסיון משירות בן 8 שנים בסיירת ארצית, להבחין ולזהות גם במהירויות גבוהות בטלפון נייד ללא כל קושי או הפרעה היכולה להיגרם בשל השתקפות בקסדה.

דברים אלו אף מקבלים חיזור בידי הנאשם עצמו אשר העיד לגבי מומחיות השוטר כי:

"האופנוענים תמיד מחפשים טלפונים, הם נכנסים בין פרייבטים הם הכי מומחים בזה. היה לי מקרה כזה עצר אותי שוטר אופנוען באותו כביש באותו מקום, אני דיברתי בטלפון בדיבורית, הוא פתח את הדלת ליד הנהג ראה אותי מדבר עם דיבורית ואמר לי נסיעה טובה לא ביקש מסמכים ולא כלום." (עמ' 10 שורות 20-17 לפרוטוקול).

3. עדותו של עד התביעה בביהמ"ש הייתה עניינית, בהירה, עקבית ואף לא נסתרה בחקירה נגדית על ידי הנאשם.

4. לא מצאתי יסוד לחשוד בשוטר כי קיימת סיבה בגלל בחר להעליל על הנאשם דברים שלא התרחשו. למעלה מן הצורך אציין כי לו ביקש השוטר לבדות מליבו עלילה - סבור שהיה מייחס לנאשם דיבור בטלפון

הנייד...

השוטר חזר והדגיש בעדותו כי הם בטוח בכך שראה את הנאשם מבצע את העבירה וכי ציין בדו"ח אשר רשם כל מה שאירע.

5. יש לציין כי מצאתי תימוכין וחיזוק לעדות השוטר כי למרות שרכב על אופנוע משטרתי מוסווה, נהג מקצועי יודע לזהות אותו כאופנוע משטרתי ולכן הנאשם מייד לאחר שהביט שמאלה והבחין בשוטר, הניח את הטלפון, בעדות הנאשם עצמו בפני ביהמ"ש, אשר העיד כי הינו נהג מקצועי מזה 25 שנה וכי הוא יכול לזהות שוטרים הרוכבים על אופנועים מוסווים ע"פ לבושם, ציודם וסימנים מזהים ואף והדגים בפני ביהמ"ש את מיקום הציוד על גופו.

השוטר העיד: "ש:צינית שהנאשם הביט שמאלה, הבחין בכך והניח את הטלפון. אתה עם רכב סמוי אז למה שיניח את הטלפון?"

ת:כי ידוע לכל אזרח במדינה שיש אופנועים סמויים בשירות המשטרה ועוד אציין שמי שסמוי זה האופנוע, אני הייתי בבגדים של רוכב סירת ארצית, מכנסי רכיבה, מכשיר קשר, אקדח, סימנים מזהים." (עמ' 5 שורות 9-13 לפרוטוקול).

וכתמיכה לדברים אלו הנאשם אמר בעדותו:

"ש. כנהג מקצועי יש חושים שיודעים לזהות רכבים של משטרה נכון?"

ת. כן .

ש. מה מסגיר אותם בד"כ?

ת. אם זה רכב השכרה אני לא מזהה אותו, כל רכב של משטרה סמוי יש אנטנה 10 ס"מ שאני מזהה וגם אופנוע אני מזהה, הם לובשים מדים ויש להם אקדחים.

ש. אם זה לא מהשכרה איך יודעים?

ת. יש אנטנה, אם הוא מפעיל אורות אני מזהה. אם סמוי יצפצף לי אני יודע מי הוא.

ש. אופנועים יש להם לבוש אופייני? לשוטרים באופנועים?

ת. יש לו אקדח, יש לו את כל הציוד, וארגז אחורה, מכירים אותם.

ש. גם אם הוא סמוי?

ת. כן. (עמ' 9 שורה 29 עד עמ' 10 שורה 6 לפרוטוקול).

6. עדותו של עד ההגנה, חברו של הנאשם לא הייתה סדורה, העד ציין כי איננו שולט בשפה העברית, בנוסף, בניגוד לשוטר אשר כאמור לא מצאתי כל יסוד לחשוד כי בחר להעליל דווקא על נאשם זה, הרי שלעד ההגנה קיים אינטרס מובהק להעיד לטובת הנאשם, בהיותו שכיר של הנאשם העובד אצלו ותלוי בנאשם לפרנסתו.

גם לטענתו של הנאשם כי השוטר ציין בפניו כי כל האירוע בינו לבין השוטר מצולם, לא מצאתי כל תימוכין, השוטר בעדותו מסר כי לא זכור לו שאמר לנאשם כי האירוע מצולם, לדבריו באותה תקופה טרם החל ביחידתו השימוש במצלמות גוף וכי אף מצלמת הקסדה שלו לא הייתה מופעלת באירוע, מאחר ואם היה מפעיל אותה היה רושם זאת, השוטר אף ציין בתגובה לשאלה בית המשפט כי לילה קודם לאירוע הוריד את המצלמה לצורך טעינתה.

בע"פ 4004/98 (ת"א) ורשבסקי נ' מ"י, מתייחס כבוד השופט מודריק לקושי הרובץ לפתחם של שופטי התעבורה, הנצרכים לחרוץ ממצאים על פי אמון בנסיבות של "עדות מול עדות":

"לדידי עדות השוטר אכן עדיפה, מפני שיש לה מעיקרה יתרונות ברורים על פני הנאשם... אין לראות את השוטר כצד אינטרסנטי, שעדותו עלולה להיות מושפעת מאינטרס של "יפוי" כלשהו. הנהג, לעומתו, הוא צד מעוניין, והוא עשוי באורח תת הכרתי "ליפות" את התנהגותו, להכשירה ולהצדיקה בעיניו. שנית, השוטר נהנה מיתרון של התמקצעות וניסיון עבודה. הנהג, גם הנהג המקצועי, אינו עתיר ניסיון באיתור מעשי עבירה. שלישית, והוא עיקר בעיני, השוטר נהנה מיתרון ההתמקדות וריכוז תשומת הלב בנהג ובמעשה העבירה. הנהג, באורח טבעי, אינו מקדיש תשומת לב מיוחדת לאורח הנהיגה שלו, ושעה שמוטחת נגדו טענה בדבר ביצוע עבירה מצדו, עליו לבצע ראייה לאחר במעשהו, ואין לפניו סרט חזותי מוקלט של הנהיגה. היתרון של השוטר ברור".

"בוודאי שלא ניתן לומר, שלעולם יש לראות את עדות השוטר כעדיפה. גם שוטר עשוי לשקר. הוא עלול גם לטעות, שלא במתכוון. על כן צריכה הערכה הדיונית לעמוד על המשמר ולפקוח "שבע עיניים" על עדויות השוטרים..."

לפיכך בנסיבות המקרה שלפני, לאחר שמיעת הצדדים, בחינת העדויות ולאחר שהזהרתי עצמי שבפני עדות יחידה הריני קובעת כי יש ליתן אמון מלא בעדות עד התביעה ולא היה בעדות הנאשם ואף לא בעדות עד ההגנה כדי ליצור ספק בדבר אמינותה.

לאור האמור אני קובעת כי הנאשם עבר את עבירה ומרשיעה אותו בכל המיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ה חשוון תשפ"ב, 31 אוקטובר 2021, במעמד
הצדדים.